

NAVO expansie met Finland en Zweden veroorzaakt nieuwe nucleaire afschrikkingsspiraal.

Er zijn samengevat twee clusters van redenen die Rusland opgeeft voor haar invasie in Oekraïne. Enerzijds de NAVO expansie sinds 1999 Oostwaarts, richting Oekraïne, het installeren van geavanceerde Amerikaanse wapensystemen en biowar labs aan de Russische Zuidgrens. Anderzijds de nu 8 jaar durende Donbas burgeroorlog in Donetsk en Loegansk, waarin 14.000 mensen zijn gedood, grotendeels Russischtalige burgers als gevolg van Oekraïense bombardementen.

Rusland stelt in al die jaren geen gehoor voor haar kritiek te hebben gekregen en onze media hebben daar nauwelijks over bericht. Als het dan fout gaat dan zou toch in een internationaal redelijk functionerende wereld de dialoog het antwoord moeten zijn. Niet alleen de slogan: Stop de oorlog, maar ook de open vraag naar Rusland. Welke bedreigingen en grensproblemen ervaart U? Hoe zouden we die in gezamenlijkheid kunnen oplossen?

Het westen had Rusland en Oekraïne om de tafel moeten vragen of in ieder geval in Istanbul moeten aanschuiven en oplossingen zoeken. Het Westen voert geen dialoog, maar kiest voor escalatie, bewapening en economische oorlog. Het westen praat alleen met zichzelf en weigert iedere dialoog en oplossing met haar vijanden. De invasie begon en onze politiek en media stonden en masse op en riepen: 'Stuur Oekraïne wapens!'. Dan kan Oekraïne met onze wapens de oorlog vechten over de rug van miljoenen burgers. Het propagandabeeld in de westerse media is eenvoudig. Rusland is altijd de schuldige, Oekraïne altijd het slachtoffer en wij altijd de 'good guys'. En onze media toetert dat iedere dag enthousiast rond

Wij waren altijd de 'good guys'. Weet U nog. In Joegoslavië, in Afghanistan, in Irak, in Libië of in Syrië. Wij vallen binnen, brengen tienduizenden om en ruineren hun economieën. Onze media gedragen zich in deze conflicten als 'de ideologische soldaten van de westerse militaire operaties'. Ze selecteren, kleuren en manipuleren de beschikbare informatie zodat de vijanden van het Westen altijd de schuld krijgen. Als het westen de invasiemacht is zijn wij 'the good guys'. Als Rusland de invasiemacht is dan zijn Zij 'The bad guys'. De mechanismen in de Oekraïne oorlog zijn dezelfde, maar vanuit de westerse tunnelvisie kunnen weinigen dat zien. Sterker van Rusland kan je nog stellen dat hun invasie gericht is op bevrijding en bescherming van Russisch talige burgers in Oost-Oekraïne, die daar zelf om vroegen. De doelstelling van onze militaire

missies in Islamitische landen was altijd onduidelijk en het eindresultaat meestal een grote mislukking.

De Europese politiek voert nu op kosten van haar bevolkingen een economische oorlog om Rusland te ruineren. Maar Rusland aanvaard haar schade en de sanctieoorlog ontploft in onze eigen gezicht. De vernietigingsspiraal van onze politiek en media gaan door. Het doet denken aan de collectieve blindheid aan de vooravond van de Grote oorlog in 1914. De Europese samenwerkings- en veiligheidsverbanden trokken elkaar de oorlog in. Een lokaal conflict op de Balkan breidde zich als een virus uit over Europa. De media selecteert, kleurt en manipuleert de informatie volgens haar eigen ideologische kaders. We marcheren in het voetspoor van onze vaders, grootvaders en overgrootvaders de oorlog in en voltrekken enthousiast de vernietiging. Weinigen hadden toen of hebben nu kritiek.

De NAVO expansie is niet de oplossing, maar het probleem. Volgens haar propaganda is het een defensief verbond van keurige westers beschaafde staten tegenover dictatoriale regimes . In werkelijkheid is het de machtigste vernietigingsmachine uit de wereldgeschiedenis vol met cynische hardliners die geregeld overal ter wereld de meeste vernietigende oorlogen uitvechten. Voor de media is de NAVO een keurige organisatie met keurig overleggende dames en heren in keurige procedures. In de militaire uitvoering is de NAVO, de postkoloniale opvolger van de Europese grootmachten in hun massale veroveringsoorlogen.

(2) Er leek een punt in de naoorlogse geschiedenis dat Oost en West Europa zich na 44 jaar 'koude oorlog' zouden verzoenen. Sovjetleider Gorbatsjov kreeg in 1989 de westerse leiders mee in een historische reeks akkoorden. Hij geloofde in zijn missie en ontving de Nobelprijs voor de Vrede. En terecht. Wie in de gewelddadige geschiedenis van Europa verdiende hem meer dan hij? Het Warschaupakt werd opgeheven. De NAVO zou blijven bestaan, maar zou 'geen inch' Oostwaarts opschuiven. Het toekomstperspectief was mooi, maar de NATO heeft al haar beloften gebroken. Gorbatsjov is bedrogen, zoals hij zelf verklaarde in 2014 in Berlijn. De bedreigende stoomwals van de NAVO rukte in 1999 op en annexeerde Polen, Tsjechië en Hongarije. In 2004 volgde de 2e uitbreidingsgolf met de Baltische en een reeks Oost-Europese staten. Alle Europeanen mochten lid worden, behalve Rusland, dat was de Vijand en moest de vijand blijven. De NAVO floreert op vijandschap. Sinds 2008 loert de NAVO op Oekraïne en Georgië. De Amerikanen namen Oekraïne langzaam over en

bewapenden het land tot de tanden. De sluwe machtspoliticus Joe Biden persoonlijk speelde daarin een sleutelrol.

Maar die Europese landen vroegen toch om annexatie? Die hebben toch het recht zich aan te sluiten? Akkoord. Maar de vraag zou moeten zijn of het voor hen en voor de anderen veiligheid brengt of spanning en conflict?

En waarom zijn we niet consequent in die vrijwillige 'open deur' politiek? Waarom geen 'open deur' politiek voor Donetsk, Loegansk, de Krim en andere delen van Oost Oekraïne? Waarom geen open deur politiek voor het nu onder Georgië zuchtende Abchazië en Zuid-Ossetië? Daar wonen Russisch sprekenden en die vragen om aansluiting bij Rusland. Waarom verbieden we dat en legitimeren onze foute vrienden in Oekraïne en Georgië die volkeren te bedreigen en te onderdrukken? Waarom zijn we blind en schijnheilig? De NAVO expansie maakt Europa niet veiliger, maar onveiliger. Als de bevolking vrede en veiligheid wil, dan zal men het vertrouwen moeten winnen en akkoorden sluiten en Rusland insluiten en niet uitsluiten. Niet eenzijdig de NAVO stoomwals Oostwaarts opschuiven.

(3) Natuurlijk gaat dit manifest ook over de NAVO uitbreiding met Finland en Zweden, die ons dreigen terug te werpen in de nucleaire afschrikking van de Koude Oorlog. De Russische media spreken heldere taal. Een deel is in door de Europese Unie gecensureerd, een deel is nog toegankelijk. De westerse media kleuren en verdraaien hun berichten alleen volgens haar eigen pro-Oekraïense patroon. Ik sta niet aan Oekraïense, Russische of Westerse kant, maar aan de kant van een Vrede door begripvol overleg in het belang van de mensen die in de betwiste gebieden wonen. Waar willen die bij horen? Het Westen weigert oplossingen, onderdrukt en censureert de kritiek, escaleert, levert wapens en voert een sanctieoorlog. Wat zegt de andere kant? Waaruit bestaat die desinformatie van de westerse regimes en hun media? Met behulp van verboden informatie van de Russische persbureaus TASS en Interfax scheef ik voor De Andere Krant het volgende artikel. Luistert U

NAVO expansie met Finland en Zweden brengt Europa in nieuwe nucleaire afschrikkingsspiraal

(4) Westerse politiek en media miskennen dat de toetreding van Finland en Zweden tot de NAVO ernstige escalatie tot gevolg heeft. Rusland trok zich afgelopen maand reeds terug uit de Raad van Oostzeestaten. De plaatsvervangend voorzitter van de Russische Veiligheidsraad Dimitri Medvedev

verklaarde aan persbureau TASS dat Rusland de NAVO uitbreiding zal beantwoorden door Iskander raketten op Russische oorlogsschepen in het Baltische gebied te voorzien van nucleaire koppen.

In de westerse media werd gesteld dat president Poetin “geen problemen” zou hebben met het lidmaatschap van de NAVO. Die stelling is misleidend. Poetin voegde er namelijk in dezelfde zin aan toe dat militaire versterking vanuit de NAVO wel degelijk consequenties heeft. Hij vertelde zijn Finse tegenhanger Sauli Niinistö telefonisch dat toetreding tot de NAVO “een vergissing” zou zijn, omdat Rusland geen bedreiging vormt voor Finland. Het conflict met Oekraïne gaat over de vijandige bewapening alsmede over afscheidingsambitie van Russischtalige gebieden in Oost-Oekraïne. In Finland wonen nauwelijks Russen. Tussen Rusland en Finland is geen territoriaal conflict. Maar omdat Finland weigerde een Roebelrekening bij de Gazprombank te openen werd de Russische gas- en elektriciteitstoevoer naar het Scandinavische land afgesneden. De Fins-Russische verhoudingen verslechteren snel.

(5) Moskou stelt dat de uitbreiding van de NAVO naar het noorden een directe bedreiging vormt voor de veiligheid van Rusland. Met name de 1300 km lange grens met Finland vormt hierbij de achilleshiel. Rusland trok zich eerder deze maand gefrustreerd terug uit de Raad van Oostzeestaten. "De situatie in de Raad is mensonterend. NAVO- en EU-staten binnen de Raad verwierpen de gelijkwaardige dialoog en de principes waarop deze Baltische regionale structuur werd gecreëerd. Zij veranderen de Raad geleidelijk in een instrument van anti-Russische politiek", aldus het Russische ministerie van BZ. "De Raad is verzonken in Russofobie en leugens en neemt illegale en discriminerende beslissingen in strijd met de consensusregel".

Hoewel de westerse media en politiek massaal steun geven aan de NAVO uitbreiding, zijn er op het internet veel kritische analyses te vinden. De Deense vredesactivist Prof. Jan Oberg stelt in The Transnational “Het Westen is te midden van zijn grenzeloos zelfingenomen, militaristische stemming, intellectueel niet in staat om te zien dat de NAVO expansie verantwoordelijk is voor het conflict” De legendarische Amerikaanse linguïst en vredesactivist Prof. Noam Chomsky verwerpt de aansluiting en bekritiseert in scherpe woorden de mediapropaganda tijdens de Oekraïne oorlog. De Servische filosoof en hoogleraar aan de Universiteit van Stockholm Davor Džalto wijst er in een zoomgesprek met Noam Chomsky op dat de Zweedse regering in maart 2022 nog tegen NAVO aansluiting pleitte, maar ergens in april overstag is gegaan.

De Nederlandse hoogleraar Internationale Relaties Kees van der Pijl ziet de aansluiting van Finland en Zweden als “een rampzalige ontwikkeling”. “Het westen gebruikt de toetreding als PR instrument om Rusland een politieke nederlaag te bezorgen”. Hij wijst daarbij op het grote verschil tussen Zweden en Finland. “Zweden werd na 1986 al steeds meer deel van het NAVO apparaat”.

(5) Finland was sinds 1945 altijd neutraal. In 1939 eiste de Sovjet-Unie in reactie op de Duitse wederopbouw een 200 km brede bufferzone rondom het toenmalige Leningrad, het huidige St. Petersburg. Na de Sovjet inval moesten de Finnen die bufferzone opgeven, maar ze maakten in 1941 gebruik van de Duitse aanval op de Sovjet-Unie ‘operatie Barbarossa’ door deel te nemen aan ‘het beleg van Leningrad’. Die gebeurtenis veroorzaakte diepe Russische wonden, die opnieuw opgehaald kunnen worden. Niemand minder dan president Poetin is in 1952 in het zwaar beschadigde Leningrad geboren. Zijn familie was door het beleg getekend. Na de oorlog in 1945 kreeg de Sovjet-Unie alsnog haar bufferzone en werd Finland neutraliteit afgedwongen, een fenomeen dat ‘Finlandisering’ is gaan heten. De Sovjet-Unie onderhield in de Koude Oorlog tussen 1945 en 1989 redelijke relaties met het neutrale Zweden en Finland. De Finse ‘neutraliteit’ is daarom na het einde van de Koude Oorlog vrijwillig blijven bestaan. De nu dreigende expansie van de NAVO tot aan de Fins-Russische grens brengt de enorme NAVO overmacht tot 200 km van St Petersburg. Aan de zuidkant van de Finse Golf is de NAVO geëxpandeerd tot de Ests-Russische grens vanwaar het 123 km is naar de oude Russische hoofdstad. Rusland dreigt daarom voor haar verdediging steeds meer afhankelijk worden van ‘nucleaire afschrikking’, waarmee Europa in een nieuwe koude oorlog terecht komt, die mogelijk nog gevaarlijker is dan de oude.

De NAVO expansie lijkt de belangrijkste oorzaak van de Oekraïne oorlog en de nieuwe koude oorlog. Rusland heeft de afgelopen 30 jaar moeten aanzien hoe de afspraken tussen Gorbatsjov en de westerse leiders van 1990 in Berlijn eenzijdig werden opgebroken. In 1999 leidde dat tot de eerste golf van uitbreidingen met Tsjechië, Polen en Hongarije. In 2004 moest Rusland machteloos toezien hoe de Baltische Staten, maar ook Slowakije, Roemenië en Bulgarije de NAVO kwamen versterken. Na opname van een serie Balkanlanden is de NAVO uitbreiding nu gericht op Finland en Zweden.

De leidende NAVO landen hebben aangegeven de beide Noordelijke staten graag te willen opnemen, maar alle 30 NAVO landen hebben vetorecht bij toetreding en Turkije heeft bezwaar aangetekend. De Turkse president Erdogan wil dat Finland en Zweden eerst een einde maken aan de vrijheid die het

Koerdische PKK in die landen heeft. Turkije vecht al decennia een afscheidingsoorlog in Koerdisch gebied en kenschetst de militaire PKK als 'terroristisch'. Toch is er bij politiek en media de algemene verwachting dat Ankara met Stockholm en Helsinki tot overeenstemming zal komen. Overeenstemming kan betekenen dat de Koerdische vrijheidsstrijd het slachtoffer wordt van de Finse en Zweedse ambitie tot NAVO expansie.

Plaatsvervangend voorzitter van de Russische Veiligheidsraad en oud-president van Rusland Dimitri Medvedev verklaarde aan persbureau Tass dat het bij deze NAVO expansie nodig is om de westgrens met 'substantiële' zeestrijdkrachten in de Oostzee te versterken. De Russische exclave Kaliningrad zal als thuishaven van de Baltische vloot uitvalsbasis zijn. De daar aanwezige Russische Iskander raketten kunnen worden voorzien van kernkoppen. Het Baltische gebied zal daarmee volgens hem een 'niet-nucleaire status' verliezen.

Medvedev stelt het helder: "Niemand bij zijn volle verstand wil toenemende spanningen, hypersonische wapens en schepen met kernwapens langs haar grenzen, Laten we hopen dat het gezond verstand van onze burens uiteindelijk zegeviert. Maar zo niet, dan hebben Zij deze stap als eerste gezet".

Ab Gietelink